

አግድም ዐደጉ የእምነት እንቅስቃሴ አስተምህሮ

ከተስፋዬ ሮበል

በሰባዎቹ መጨረሻ ጀምሮ የኮሪያዊው ሰባኪ የፖል ዮንጊ ች¹ ስብከቶች በካሴት ተዘጋጅተው በአገሪቱ ውስጥ በስፋት ይሠራጩና ይደመጡ እንደ ነበር አስታውሳለሁ። በተለይ፣ “ዘ ፎርዝ ዳይሜንሽን” (“The Fourth Dimension, Vol. 1 and Vol. 2”)² በሚል ርእስ የታተሙት ሁለት ቅጽ መጻሕፍት፣ ብዙዎች እጹብ ድንቅ በማለት አሞካሽተውት ነበር³። ከሊቅ እስከ ደቂቅ በትምህርቱ ያልተደመመ፣ ከአምላክ ማደሪያ/ጸባኤት በቀጥታ የተቀዳ መገለጥ መሆኑን ያላጸደቀ ግለሰብ ያለ አይመስለኝም⁴። የዐቅብተ እምነት አገልግሎት ብቻ ሳይሆን፣ ነገር መለኮትም በቅጡ በማይታወቅበት በዚያ ጨለማ ዘመን፣ አለማወቅን ተገን አድርጎ የተነሣው ይህ ትምህርት፣ አላንዳች ከልካይ እንደ ተዛማጅ በሽታ አገሪቱ ላይ ናኝቶአል፤ የቤተ ክርስቲያንንም አስተምህሮና ሥነ ምግባር ክፉኛ በርዟል።

ከመነሻው የብዙዎችን ልብ የሳበው ይህ ትምህርት፣ ከሱ በኋላ ለመጡት መሰል “የእምነት እንቅስቃሴ” ትምህርቶች⁵ ትልቅ የማደላደል ሥራ ሠርቷል። የእንቅስቃሴው ልሳን የነበረውና በእንግሊዝኛ ቋንቋ ታትሞ በአገሪቱ ውስጥ በስፋት ይሠራጭ የነበረው “አክትስ” መጽሐፍት፣ ለእንቅስቃሴው ማበብ ትልቅ ድርሻ ነበረው። ኋላ በእንቅስቃሴው አስተምህሮ የደቀኑ የናይጄሪያ

¹ ኋላ፣ “አምላክ ስሜን እንድቀይር አዘኛል” ካለበት ጊዜ ጀምሮ፣ ዴቪድ ተብሎ ይጠራል። ታክስ በማጭበርበር እንዲሁም የቤተ ክርስቲያኒቱን ገንዘብ ሃያ (ሚሊዮን ዶላር) ለራሱ ጥቅም በማዋል በተደጋጋሚ ክስ ቀርቦበታል። እንደ ጎርጎርጋዳውያኑ የዘመን አቁጣጠር የካቲት 20 ቀን 2015 ዓ.ም ታክስ በማጭበርበር ወንጀል ተከሶ ለሦስት ዓመት ዘብጥያ ተወርውሯል። ከእስራት ቅጣቱም በተጨማሪ አምስት ሚሊዮን ዶላር መቀጫ እንዲከፍል ተበይኖበታል። ከዚህ ጋር በተያያዘ የበኩር ልጅ ከአባቱ ጋር አባሪ ተባባሪ በመሆኑ ምክንያት የሦስት ዓመት የእስር ቅጣት ተጥሎበታል። የተለያዩ ምንጮች ግለሰብ በካሄደው ወንጀል መጻጸቱን ዘግበዋል። የዚህን መረጃ እውነተኛነት፣ “ዘኢኮኖሚስት”፣ “ክርስቲያኒቱ ቱደይ” እንዲሁም “ጎስፕል ሄራልድ” ማረጋገጥ ይቻላል። ምንጮቹ እነሆ፡— *The Economist* 15 October 2011

<http://www.gospelherald.com/articles/50492/20140224/david-yonggi-cho-reflects-on-guilty-verdict-hardest-day-of-50-years-of-ministry.htm#ixzz3NKvvPnz4>

<http://www.christianitytoday.com/gleanings/2014/february/founder-of-worlds-largest-megachurch-convicted-cho-yoido.html>

² David Yonggi Cho (1979), *The Fourth Dimension (Vol. 1): Discovering A New World of Answered Prayer*, (Bridge-Logos, Alachua, FL, USA). David Yonggi Cho (1983), *The Fourth Dimension (Vol. 2): More Secrets for a Successful Faith Life* (Bridge-Logos, Alachua, FL, USA).

³ እኔ በበኩሌ ኑፋቄ እየኩመኩምን ማደጋችንን ያስተዋልሁት፣ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ከገባሁ በኋላ ነው።

⁴ እኔ እስከማውቀው ድረስ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ትምህርቱ ስሕተት እንደ ሆነ በተደራጀ መንገድ ይፋ ያደረጉት፣ የቤዛ ባፕቲስቶቹ ለዐክ ታፈሰና ፍሥሐ ደጄኔ ናቸው። ኋላ ግን በርካታ ሰዎች ትምህርቱ ስሕተት ነው ሲሉ ሞግተዋል፤ ለምሳሌ የሙሉ ወንጌሉ ወንድም ተሾመ ነጋሽ፣ የመካነ ኢየሱሱ ዶ/ር ሽመልስ አድማሴ፣ የቃለ ሕይወቱ ግርማዊ ቡሽ። ኋላ ማለትም በሰማንያዎቹ መጀመሪያ ላይ፣ የአብያተ ክርስቲያናት ኅብረት ባዘጋጀው ዐውደ ጥናት ላይ፣ እኔን ጨምሮ የመሠረተ ክርስቶሶቹ ወንድም ሰሎሞን ከበደና ወንድም ሰሎሞን ጥላሁን እንዲሁም ዶ/ር ሽማልስ አድማሴ በትምህርቱ ስሕተትነት ላይ ሒስ ሰንዘረናል።

⁵ ምንም እንኳን ች ትምህርቱን በቀጥታ ያገኘው፣ አምላክ በጸሎት ጊዜው እየመጣ ከሚናገረው ንግግር እንደ ሆነ ቢገልጽም፣ ከእነዚህ በርካታ መገለጦች በኋላ፣ ለተባለው ነገር መጽሐፍ ቅዱሳዊ ድጋፍ እንዳገኘ ቢያስረዳም፣ ማኮኔል የተባለው አሜሪካዊ ጸሓፊ፣ ዴቪድ ዮንጊ ች ይህን ትምህርት በቀጥታ የቀዳው ከእምነት እንቅስቃሴ መምህራን ማለትም ከኢ ደብሊው ኪኒየንና ከኬኔት ሐገን እንደ ሆነ በማስረጃ ሞግቷል። D.R. McConnell (1988, 1995, 2007), *A Different Gospel (Updated Edition): A Bold and Revealing Look at the Biblical and Historical Basis of the Word of Faith Movement* (Hendrickson Publishers, Peabody, MA, USA).

ሰባኪያን ወደ አገሪቱ በሰፋት በመግባት፣ በጽሑፍና በካሴት የተሠራጨውን መከር በጥቂት ወራት መሰብሰብ ችለዋል። ምናልባት ትምህርቱ ሞተ ሲባል ዐፈር እያላሰ የሚነሣው፣ ከተገመተው በላይ ሥር ስለሰደደ ይሆንን? እኔ በዚህ ጽሑፍ ይህ እንቅስቃሴ እምነትነትን አስመልክቶ የሚያስተምረውን ትምህርት እተቻለሁ።

የእምነት እንቅስቃሴ ስለእምነት፣ ያለው አስተምህር

እንቅስቃሴው ስለ “እምነት” ያለውን አግድም ዐደግ ትምህርት በውል በመረዳት ስሕተቱን በትክክል ማከም የሚቻለው፣ ክርእስ ጉዳዩ ጋር ኩታ ገጠም የሆኑትን ነጠቦች ማለትም “በአዎንታዊ ዐዋጅ” እንዲሁም “በጸሎት” ላይ የሚሰጡትን ትምህርቶች በትክክል መገንዘብ ሲቻል ነው። ስለዚህ በቅድሚያ፣ የእንቅስቃሴው አንጋፋ መምህራን በእነዚህ ነጥቦች ላይ የሚሰጡትን ትንታኔ፣ ክራሳቸው ጽሑፎች በቀጥታ በመጥቀስ ከተመለከትን በኋላ፣ ወደ ሒሱ እንዘልቃለን።

እምነት

እንቅስቃሴው፣ “በእምነትህ ላይ እምነት ይኑርህ” ይለናል። እንደ መምህራኑ ትንታኔ፣ አምላክ ራሱ እምነት አለው (ማር 11፥22)። ይህ አምላክ ገንዘቡ አድርጎታል የሚባለው ዐይነት እምነት ክርስቲያኖችም ይኖራቸው ዘንድ፣ አምላክ ራሱ በስጦታ መልክ ለአማኝያኑ ማኅበረሰብ አከፋፍሏል (ሮሜ 12፥3፣ ኤፌ 2፥8)። ይህ እምነት ደግሞ፣ ተራራን የማናወጥ ኅይል አለው። አምላክ ራሱ ዓለማትን የፈጠረው፣ ይህን ዐይነቱን እምነት እንደ ግብዓት በመጠቀም ነው (ዕብ 11፥3፣ እንዲሁም ሮሜ 4፥17)⁶።

እንዲያውም የእንቅስቃሴው መምህራን፣ እምነት ብቻ ሳይሆን፣ ከአንደበታችን የሚወጡ ንግግሮች አዎንታዊም ሆነ አሉታዊ ኅይል ስላላቸው፣ ክርስቲያን የሆነም ሆነ ክርስቲያን ያልሆነ ሰው፣ የሚናገረው ንግግር እውን እንደሚሆን አምኖ (እርግጠኛ ሆኖ) ከተናገረ፣ ንግግሩ ግዝፍ (ሥጋ) በመንሣት ወደ እውነታነት (ገላድነት) ይቀየራል። ምክንያቱም ይህ (ማመን እንዲሁም ያመኑትን ነገር መናገር) በአማኝውም ሆነ አማኝ ባልሆነው ሰው ውስጥ በጉልህ የሚሠራ፣ የማይነቀስ የማይገሠሥ ቀመር ነው⁷። ለዚህ የሚጠቀሰው ጥቅስ ኢየሱስ፣ “**ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን**” (ማቴ 11፥23) ይሆንለታል ብሏል የሚለው ነው⁸።

የእንቅስቃሴው ዕውቅ መምህር የሆኑት ኬኔት ሐጌን ይህን ጉዳይ በተመለከተ እንዲህ ይላሉ፡—

“ያልዳኑ ሰዎች ሲሳካላቸው የማየቴ ጉደይ ግራ ይገባኛል። ነገር ግን የቤተ ክርስቲያኔ ሰዎች [ይህ ዐይነቱን] ውጤት አያዩም። ኅጥአን ምን እያደረጉ ነው ለሚለው ያገኘሁት መልስ፣ ከዚህ ዐይነቱ የእግዚአብሔር ሕግ ጋር መተባበራቸው ነው፤ ይኸውም የእምነት ሕግ ነው።”⁹

በአጠቃላይ፣ “ማናቸውንም ነገር ከእግዚአብሔር ማግኘት የሚፈልግ ሰው፣ በእምነቱ ላይ እምነት ሊኖረው ይገባል”¹⁰። እንግዲያው እምነት ማለት ምን ማለት ነው የሚለውን ጥያቄ

⁶ Hagin, *New Thresholds of Faith* 78 74-76። Copeland, *The haws of Prosperity*, 78 18-19።
⁷ Charles Capps, *The Tongue: A Creative Force* (Tulsa: Harrison House 1976), 78 132።
⁸ Hagin, *Having Faith in Your Faith* (Tulsa Keneth Hagin ministries, 1980) 78 3-5። በዚህ ክፍል “ማንም” የሚለው ቅጽል፣ አማኝውን ማኅበረሰብ እንጂ፣ የማያምነውን ሰው እንደ ማይጨምር ከክፍሉ ዐውድ ያስተውሏል። ።
⁹ Hagin, *Haring Faith in Your Faith*, 78 3-4። ሕጉ በማንኛውም ሰው ላይ እውን የሚሆን ሕግ ነው ከተባለ፣ በቤተ ክርስቲያኖቻቸው ስዎች ሕይወት ውስጥ ለምን ሳይሠራ ቀረ የሚለውን ጥያቄ መጠየቅ አግባብነት አለው።

የእንቅስቃሴው መሪዎች፤ “ጎይል ነው”¹¹ የሚል ትርጉም ይሰጡታል። ይህ ደግሞ እምነት ያልሆነውን ነገር እውን እንዲሆን፤ ያልተፈጠረውን ነገር መፍጠር እንዲችል አድርጎታል (ሮሜ 4፥17)¹²። እምነት ረቂቅ ነገር ቢሆንም፤ የማይታየውን ነገር እንዲታይ የማድረግ ከፍተኛ ጎይል አለው¹³።

የእንቅስቃሴው መምህራን፤ “እውነተኛ እምነት ቁሳዊ የሆነውን እውነታ አይቀበለም” ባዮች ናቸው (ሮሜ 4፥19፤ 2ቆሮ 4፥18፤ 5፥17)¹⁴። ስለዚህም እምነት ምክንያቱና ምክንያታዊ ሳይሆን፤ ከአምክንዩ ሕግጋት ጋር የሚጸረር ነገር ግን እንዲያው በጭፍን የሚታመን ነገር ነው¹⁵።

የእንቅስቃሴው መምህራን እስካሁን ከተመለከትነውም በተጨማሪ ስለ እምነት ሌላም ገለጻ አላቸው። ይኸውም መጽሐፍ ቅዱስ እምነት የሚለውን ቃል የሚጠቀመው በዐላፊ ጊዜ ነው (ዕብ 11፥1)፤ ነገር ግን ተስፋ በትንቢታዊ (በመጻኢ) ጊዜ ነው ጥቅም ላይ የዋለው። ስለዚህ እምነት አሁን በእጃችን ያለ ነገር እንጂ (ማር 11፥23)፤ ወደ ፊት በእጃችን የሚገባ ጉዳይ አይደለም¹⁶። ስለዚህ፤ ተስፋ የምታደርገውን ነገር ትተህ፤ ያለህን እምነት በመጠቀም የምትፈልገውን ነገር አሁን በእጅህ አስገባ¹⁷ ይሉናል።

አዎንታዊ ዐዋጅ

እንደ እንቅስቃሴው መምህራን ትንታኔ፤ ማንኛውንም ነገር እንደምናገኝ ብናምንና ያመነውን ነገር እንዳገኘው ብናውጅ ያሻነውን (የፈለገነውን) ነገር በእጃችን እናስገባለን (ሮሜ 10፥10)። ይህ የክፍልነውን (ያሻነውን) ነገር የምናገኝበት “ቀመር” ወይም “ሕግ” ነው¹⁸። የምናገኛቸው ክፉም ሆኑ ደግ ነገሮች፤ በእምነት ሆነን በቃላት በምንገልጻቸው ንግግሮች ይወሰናሉ¹⁹። እንቅስቃሴው ይህን ባዕድ ሐሰብ በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ለማስደገፍ ሙከራ የሚያደርገው በሚከተሉት ሁለት መንገዶች ነው፡— **አንደኛው፤** አምላክ ዓለማትን ለመፍጠር እንደ ግብዓት (መሣሪያ) አድርጎ የተጠቀመው ቃላትን ነው (ዘፍ 1፤ መዝ 33፥6:9፤ ዕብ 11፥3)። ይህም ቃላት በጽንፈ ዓለም (በሁለንታ/በአጽናፊ ዓለም) ውስጥ እጅግ ጎይለኛ ነገር መሆኑን የሚያመለክት ነው።²⁰ **ሁለተኛ፤** በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባባት፤ ሰዎች በሚናገሩት ነገር ዕጣ ፈንታቸው እንደሚወሰን ይገልጻሉ። ይኸውም የምንናገራቸው ማናቸውም ነገሮች፤ የሕይወትም ሆነ የሞት ጎይል አላቸው (ምሳሌ 18፥21)። መጽሐፍ ቅዱስ ለምትናገሩት ነገር ጥንቃቄ ይኑራችሁ የሚለው፤ ቃላት ክፉም ሆነ ደግ ነገር የማድረግ ጎይላቸው ከፍተኛ ስለሆነ ነው (ምሳሌ 6፥2፤ ማቴ 12፥37)²¹። “እምነት” እና “ዐዋጅን” በተመለከተ አንድ የእንቅስቃሴው መምህር የሰጡት ገለጻ እስካሁን የተመለከትነውን ነገር በጥሩ ምንገድ ይሰበስባል፡— “እምነት ፈጣሪ ጎይል ነው። ቃል ደግሞ ይህን ፈጣሪ ጎይል የሚሸከም መሣሪያ ነው። እምነት እግዚአብሔርን ለሥራ

---

¹⁰ ዝኒ ከማሁ ገጽ 5።
¹¹ Copeland, *The Force of faith* በተለይ ገጽ 13-14:19 እንዲሁም Capps, *Faith and Confession*, ገጽ 44።
¹² Hagin, *New Thresholds of Faith*, ገጽ 7-8 እንዲሁም Right and Wrong Thinking Copeland, *Our Covenant with God*, ገጽ 38-39።
¹³ Hagin, *Real Faith*, ገጽ 26። *Knowing What Belongs to Us* ገጽ 6-7:10:29። Price, *How Faith Works*, ገጽ 25።
¹⁴ Price, *How Faith Works*, ገጽ 31።
¹⁵ Hagin, *Words*, ገጽ 32።
¹⁶ Copeland, *The Force of Faith*, ገጽ 9-12። Price, *How Faith Works*, ገጽ 48።
¹⁷ Hagin, *The Real Faith* ገጽ 41-42። Capps, *Faith and Confession* ገጽ 15።
¹⁸ Hagin *The Real Faith* ገጽ 25።
¹⁹ Hagin, *New Thresholds of Faith* ገጽ 43። Price, *How Fath Works*, ገጽ 111።
²⁰ Hagin, *New Thresholds of Fath* ገጽ 10።
²¹ ዝኒ ከማሁ ገጽ 77። Capps, *The Tongue*, ገጽ 12-14። Price, *How Faith Works* ገጽ 58።

የሚቀሰቅሰው ሲሆን፤ ፍርሐት ደግሞ ሰይጣንን ለሥራ ያነሣሣዋል”²²። “አንዲት ጠንቋይ እንዲህ እንዲህ የሚል ነገር ነገራኛለች።— ‘በጥንቁቅ አዕዋፍን እንዲሁም ሰዎችን በቃል እንዴት እንደምንገድል ተምረናል። ለሽነፋ የሚችሉበትን የተወሰኑ ቃላት በመናገር፤ በአዕዋፋትም ሆነ በሰዎች ላይ በሽታን እንዴት ማምጣት እንደምንችል ተምረናል። ቃል በመናገር አዕዋፋትን እገድላለሁ!’ አለችኝ እኔም፤ ‘እግዚአብሔር ሆይ ሰይጣን ይህ ዐይነቱ ኅይል እንዳለው አለውቅም ነበር’ አልሁት። እግዚአብሔርም፤ ‘ሰይጣን በቃል ይገድላል፤ አንተ ደግሞ በቃል ሕይወትን መስጠት ትችላለህ’ አለኝ። እኛ ክርስቲያኖች በአፋችን ላይ ያለውን የቃል ኅይል በውል አናውቀውም”²³። ስለዚህ፤ ‘ወደ እግዚአብሔር ፊት ቀርባችሁ ጌታ ሆይ ፈቃድህ ቢሆን’ የሚል፤ እምነትን የሚገድል ጸሎት በፍጹም! በፍጹም! አትጸልዩ። ትሕትና ይመስላችሁ ይሆናል፤ ነገር ግን ጅልነት ነው። ይህን ማለታችሁ እግዚአብሔርን ሞኝ ነህ እንደ ማለታችሁ ነው። ይህ ዐይነቱ ጸሎት እምነታችሁን ከመሠረቱ በመንቀል፤ ፍርሐት በሕይወታችን እንዲነግሥ በማድረግ ሰይጣን እንዲሠራ ያደርገዋል”²⁴። አሁን ደግሞ የመጨረሻውን ነጥብ ማለትም እንቅስቃሴው ስለ ጸሎት ያለውን ትምህርት በአጭሩ እንመልከት።

ጸሎት

እንደ እንቅስቃሴው መምህራን አስተምህሮ፤ እግዚአብሔር አስቀድሞ የሰጠንን ነገር ስጠን ብሎ መጸለይ እንዲሁም፤ ቀድሞ ያደረገውን ነገር አድርግ ብሎ መማጸን ስሕተት ነው። እግዚአብሔር ቀድሞውንም ቢሆን በክርስቶስ ወጀአዊ ሥራ ድነትን፤ የኅጢአት ይቅርታን፤ ፈውስን እንዲሁም ብልጥግናን ሰጥቶናል²⁵። ስለዚህ ቀድሞ የሰጠውን ነገር ስጠን እንዲሁም ቀድሞ ያደረገውን ነገር አድርግ ብሎ መጸለይ፤ የሰንካላ እምነት ዐይነተኛ ምልክት ነው። ስለዚህ፤ “ፈቃድህ ቢሆን” ብሎ መጸለይ ስሕተት ነው፤ ምክንያቱም ድነት፤ ፈውስ፤ የኅጢአት ይቅርታ እንዲሁም ብልጥግና ቀድሞውንም ቢሆን የእግዚአብሔር ፈቃድ ናቸውና። ስለዚህ በአንድ ርእሰ ጉዳይ ላይ ከመጸለያችን በፊት፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነው የቱ ነው የሚለውን ጥያቄ ከቃለ እግዚአብሔር አንጻር መመለስ ያስፈልጋል። ይህን ካረጋገጥን በኋላ፤ እነዚህ ነገሮች የእኛ መሆናቸውን በእምነት ሆነን በቃላት ይፋ ማድረግ ማለትም ማወጅ ነው። ስለዚህ በጸሎታችን ልንከውነው የሚገባን ነገር፤ እግዚአብሔር ቃሉን እንዲያከብር “ማዘዝ” ብቻ ነው (ዮሐ 14፥13-14 እንዲሁም 15፥7 ባሉት ክፍሎች “ጠይቁ” የሚለው ቃል ይህ ዐይነቱን ትርጉም ወክሎ እናገኘዋለን)²⁶። ይንን ካረጋገጥን በኋላ፤ እነዚህ ነገሮች የእኛ መሆናቸውን በእምነት ሆነን በቃላት ይፋ ማረጋገጥ ማለትም ማወጅ ነው። ስለዚህ በጸሎታችን ልንከውነው የሚገባን ነገር፤ እግዚአብሔር ቃሉ እንዲያከብር ማዘዝ ብቻ ነው። የእንቅስቃሴው ሌላ መምህር ይህን ጉዳይ በሚከተለው መልክ ያብራራታል።—

“አማኞች እንደ መሆናችሁ መጠን፤ በኢየሱስ ስም የማዘዝ መብቱ አላችሁ። ቃሉን መሠረት እስካደረጋችሁ ድረስ፤ ቃሉን እውን እንዲያደርግ የማዘዝ መብት አላችሁ። ምክንያቱም መሠረት ያደረጋችሁት ቃሉን ነውና። ታማኝ የሆነ ሰው ቃሉን እስኪሰጣችሁ ድረስ በቃሉ የታሰረ ነው”²⁷።

²² D.R McConnell ገጽ 146 ከ Benny Him, "Double Portion Anointing Part #3" audiotape#A 031791-3 ጠቅሶ እንደ ጻፈው።
²³ ዝኒ ከማሁ 146 ከBenny Hinn, "Praise the Lord" Program on TBN (1June 1989) ጠቅሶ እንደ ጻፈው።
²⁴ ዝኒ ከማሁ።
²⁵ Hagin, *You Can Write Your Own Ticket with God*, ገጽ 18። Capps *Faith and Confession* ገጽ 15።
²⁶ Hagin, *Name of Jesus*, ገጽ 73-74።
²⁷ Copeland, *Our Covenant With God*, ገጽ 40-41።

የእምነት እንቅስቃሴ ስለእምነት የሚያስተምረው ትምህርት ግምገማ

የእንቅስቃሴው አንጋፋ መምህራን በሦስት መሠረታዊውያን ነጥቦች ላይ ስለእምነት ያላቸውን አስተምህሮ በቅኝት መልክ ተመልክተናል። ከዚህ በመቀጠል ይህ ትምህርት ምን ያህል ትክክል ነው የሚለውን ጉዳይ፣ በቃለ እግዚአብሔር ወደመመርመሩ እንዘልቃለን።

የብሉይም ሆነ የሐዲስ ኪዳን ቅዱሳን መጻሕፍት፣ እግዚአብሔር እምነት አለው የሚለውን ትምህርት በጭራሽ አያስተምሩንም። ምክንያቱም እምነት ማለት በአንድ ሰው ወይም በተወሰነ ነገር ወይም ደግሞ በተለየ አካል መተማመን ወይም መመካት ማለት ነው። “እግዚአብሔር እምነት አለው” የሚለውን ዐረፍተ ነገር መጠቀም የምንችለው፣ እግዚአብሔር በራሱ ኅይልና ጥበብ የተማመናል እንዲሁም የሚያውቃቸው ነገሮች እሙን መሆናቸውን ያምናል በሚለው ትርጉሙ ወይም ዐውድ ብቻ ነው። ነገር ግን የእምነት እንቅስቃሴ መምህራን እግዚአብሔንም ሆነ ሰዎችን አስመልክተው እምነት የሚለውን ቃል የሚጠቀሙት፣ አንድ ሰው የሚያምነውን ወይም የሚፈልገውን ነገር በአንደበቱ በመናገር የሚያገኝበት ወይም እውን ያልሆነውን ነገር እውን የሚያደርግበት፣ ዘላለማዊ ከሆነው መንፈሳዊ ሕግጋት ጋር ተጣምሮ የሚሄድ ኅይል አድርገው ነው። ይህ ዐይነቱ ትምህርት አንዳችም የመጽሐፍ ቅዱስ ድጋፍ የሌለው መሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ ከብሉይትም ሆነ ከሐዲሳት ትምህርት ጋር በቀጥታ የሚጋጭ ነው።

ክርስቲያኖች ሁሉ የሚያድን እምነት እንደ ተሰጣቸው እሙን ነው፤ ነገር ግን ሕዝብ ክርስቲያን ሁሉ ተአምር የመሠራት እምነት የለውም። በርግጥም እምነት የአምላክ ችሮታ (ስጦታ) ነው። የእምነት እንቅስቃሴ መምህራንም በዚህ እውነት ይስማማሉ (ሮሜ 12፥3፣ ኤፌ ኤፌ 2፥8)። ነገር ግን እግዚአብሔር፣ “ተራራን የሚያናውጥ” እምነት ለሕዝብ ክርስቲያን ሁሉ አልሰጠም። ጳውሎስ እንደሚለው ይህ ዐይነቱ እምነት ከመንፈሳዊ ስጦታዎች መኻል አንዱ ነው (1ቆሮ 12፥9፣ 13፥2፣ ሮሜ 12፥3፥6)። ሐዋርያው ጳውሎስ ክርስቲያኖች ሁሉ አንድ ዐይነት ስጦታ የላቸውም የሚለው ከዚህ የተነሣ ነው (ሮሜ 12፥4-6፣ 1ቆሮ 12፥4-6፣ 14-19፡28-30)። ጌታችን፣ “ተራራን ስለሚነቅለው” እምነት ሲያስተምር (ማቴማቴ 21፥21፣ ማር 11፥23)፣ ሕዝብ ክርስቲያን ሁሉ የዚህ ዐይነቱ እምነት ባለቤት ነው አላለም። ይህ አይነቱ እምነት ስጦታ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ ራሱ፣ “እንደ ፈቀደ” የሚሰጠው (1ቆሮ 12፥11)። አንዳንዶች እግዚአብሔ ለማመን አስቸጋሪ የሆነውን ነገር እንድናምን እምነት ይሰጠናል። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ፣ ይህ ዐይነቱ እምነት ክርስቲያኖች ሁሉ፣ ሁሉ ጊዜ ገንዘባቸው ያደረጉት ጉዳይ ነው አይልም።

ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች እምነት አላቸው ስንል፣ በተጨማሪም የተረዱትን ነገር መቀበላቸውን በሚገልጽ ትርጉም ብቻ መሆን አለበት (ሥነ ዕውቀት በሚባለው የፍልስፍና ጥናት ውስጥ ዕውቀት፣ እምነትን፣ እውነትንና ማስረጃን ይፈልጋል የሚባለው በዚህ ምክንያት ነው)። ክርስቲያናዊው እምነት ሰዎች ሁሉ ያላቸው ነገር ሳይሆን፣ እግዚአብሔር አምላክ ሰዎች ለድነታቸው በአየሱስ ክርስቶስ አዳኝነትና ጌትነት ላይ እንዲታመኑ፣ የሚሰጣቸው ሰማያዊ ስጦታ ነው።

የእምነት ግምገማ

ቃለ እግዚአብሔር እምነት፣ “ኅይል ነው” አይልም። ሰዎች እምነትን እንደ መሣሪያ በመጠቀም እውን ያልሆነውን ነገር እውን የሚያደርጉበት ወይም መንፈሳዊውን ቁሳዊ የሚያደርጉበት ወይም ደግሞ እግዚአብሔርን የሚያስገድዱበት መሣሪያ ነው የሚለው ትምህርት ፍጹም ስሕተት ነው። መምህራኑ ይህን ትምህርት በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ለማስደገፍ የሚጠቀሙባቸውን ሁለት የሐዲስ ኪዳን ምንባባትን እንመልከት። አምላክ ቃልን በማወጅ፣ እውን ያልሆነን ነገር መፍጠር ይችላል የሚለው ጥቅስ የሚጠቀሰው፣ “ለሙታን ሕይወት በሚሰጥ የሌለውንም እንዳለ አድርጎ በሚጠራ” የሚለው

የሮሜ 4፡17 ክፍል ነው። ነገር ግን የሌለውን ነገር እውን ማድረግ የሚችለው አብርሃም ሳይሆን፤ ራሱ እግዚአብሔር ብቻ ነው። አብርሃም በእግዚአብሔር ያመነበት ዐይነተኛው ምክንያት፤ “ለሙታን ሕይወት ስለሚሰጥ፤ ያልነበረውንም እንደ ነበር ስለሚያደርግ ነው” (ቍ 17)። የተስፋውን ቃል የሰጠው እንዲሁም የተስፋውን ቃል የፈጸመው ራሱ እግዚአብሔር ነው (4፡20-21)።

“ክርስቲያን ጤንነትንና ብልጽግናን የራሱ እንደ ሆኑ በማመን፤ ያመነውንም ነገር እውን ይሆንለት ዘንድ በማወጅ፤ ያሻውን ነገር ያገኛል” ለሚለው የእንቅስቃሴው ትምህርት የሚጠቀሰው ጥቅስ ኤፌሶን 1፡3 ነው። ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ በክፍሉ ላይ የሚዘረዘራቸው በረከቶች ሁሉ ቁሳዊ ሳይሆኑ መንፈሳዊያን ናቸው።—

- 1. የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችን (ቍ 5)
- 2. በደሙ የተደረገውን ቤዛነታችንንና የጎጠኤት ስርየት ማግኘታችን (ቍ 7)
- 3. የፈቃዱን ምስጢር ማወቃችን (ቍ 9)
- 4. የእግዚአብሔር ርስት ወራሽ መሆናችን (ቍ 11)
- 5. በመንፈስ ቅዱስ መታተማችን (ቍ 13)

በዐውዱ ውስጥ የምናገኛቸው እነዚህ በረከቶች ሁሉ መንፈሳዊያን እንጂ፤ ስለአካላዊ ጤንነት ወይም በንዋይ/በገንዘብ በኩል ስለሆነው ብልጥግና የሚናገሩ አይደሉም። ወይም መንፈሳዊው ነገር በእምነት ቁሳዊ መሆን እንደሚችል የሚናገሩ አይደሉም።

እምነት በጭራሽ ቁሳዊ የሆነውን እውነታ የሚክድ አይደለም። ለምሳሌ የአብርሃምን ታሪክ ከሮሜ ምዕራፍ 4 እንመልከት። በክፍሉ አብርሃም የአካሉን ማርጀት እንዲሁም ልጅ ለመውለድ ዐቅም እንደ ሌለው ሲክድ አንመለከትም። ምውት የሆነውን የእርሱንና የባለቤቱን አካል፤ ራሱ እግዚአብሔር በኪነ ጥበቡ ሕያው በማድረግ ልጅ እንሚሰጣቸው አመነ እንጂ። ይህ የእምነት ሰው፤ ሙት የሆነውን የእርሱንና የባለቤቱን አካል እየካደ ሲናገር አንመለከትም (ቍ 19)። እንቅስቃሴው ግን እምነት እውነታን መካድ ነው እንዳለ ልብ ይሏል።

የእንቅስቃሴው መምህራን፤ “የሚታየውን እንጂ የማይታየውን ባንመለከት” (2ቆሮ 4፡18) የሚለውንም ጥቅስ አዘወትረው ይጠቅሳሉ። ነገር ግን በክፍሉ ሐዋርያው ጳውሎስ እያለ ያለው፤ ቁሳዊ እውነታዎችን እንኳ ሳይሆን፤ የሕይወታችን መሠረት ሊሆን የሚገባው የሚታየውን ጊዜያዊ የሆነው ነገር ሳይሆን፤ ዘላለማዊና ከሚታየው ነገር በላይ የሆነው ነገር መሆን ይገባዋል የሚል ትምህርት ነው። እንዲያውም ሐዋርያው በዚህ ዐውድ፤ “የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ” የሚለው ሐረግ የሚያሳየን፤ አካላችን እንደሚሞትና እንደሚበሰብስ የሚያስረዳን ነው። የእንቅስቃሴው መምህራን ግን ይህ ዐይነቱን የጳውሎስ ንግግር፤ “አሉታዊ ዐዋጅ” በማለት ያጣጥሉታል። ሐዋርያው ጳውሎስ ግን ቁሳዊ እውነታን መናገር ነውር ነው ወይም እውነታን መካድ እምነት ነው የሚል ትምህርት አያስተምርም።

“በእምነት እንጂ በማየት አንመላለስምና” (2ቆሮ 5፡7) የሚለው የጳውሎስ ንግግር፤ “ማየትን” ወይም የገሐዱን ዓለም እውነታ የሚቃወም አይደለም። ነገር ግን ሕይወት የሚመዘነው አሁን እየኖርንበት ባለው ሕይወት ስላልሆነ፤ በእግዚአብሔር ዘላለማዊ ተስፋ ካመን፤ ያለመሞትና በትንሣኤ ጊዜ የከበረ ሕይወት ባለቤቶች እንሆናለን ለማለት ነው (ቍ 1-8)።

ልብ ልንላው የሚገባን ሌላው ነጥብ፤ እምነት ምክንያታዊነትን (አመክንዮን) ይቃወማል የሚለው አስተሳሰብ ስሕተት ነው። እምነት በፍጹም ኢመክንያታዊነት አይደለም። እንደ መጽሐፍ ቅዱሳዊው ትንተና፤ እምነት ዓለማትን የፈጠረውና ዓለማትን በእውነት በሚያስተዳድረው ልዑል አምላክ መተማመን ስለሆነ። እንዲያውም መጽሐፍ ቅዱሳዊው እምነት የዕውቀትና የመረዳት መጠናችንን ውሱንነት ያገናዘበ ነው። “በራስህም ማስተዋል አትደገፍ” (ምሳሌ 3፡5) ማለት፤ ኢምክንያታዊ ሁን ማለት ሳይሆን፤ ሕይወትህን ለመምራት በራስህ ብቃት ስለሌለህ በእግዚአብሔር ዕውቀትና እርሱን በማክበር ኑር ማለት ነው (ቍ 6-7)።

እምነት የአሁን ጊዜ (Present tense) ጉዳይ ነው፤ የሚለው የእንቅስቃሴው ትምህርት መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም። በእንግሊዝኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ላይ፤ የአሁን ጊዜ የሚያመለክቱ ግሦስና (is) ቃላት (now) ጥቅም ላይ የዋሉት፤ ለሐሳብ ፍሰትና የዐረፍተ ነገሩን ሽግግር ለማሳለጥ እንጂ፤

የጊዜን ቅደም ተከተል እንዲያመለክቱ ታስቦ አይደለም፤ ለምሳሌ፡— 1ቆሮ 7÷1 ይመለከታል። የአሁን ጊዜን የሚያመለክተው ረዳት ግሥ (is) የእምነት ትንታኔ ለመግለጽ የገባ እንጂ፤ ጊዜን ለማመልከት አይደለም።

እንደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት፣ እምነት የዐላፊ፣ የአሁን እንዲሁም የመጨረሻ ጊዜ እውነታ አቀናጅቶ የያዘ ነው። እምነት የአሁን ጊዜ እውነታ ስለሆነ፣ በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት የሚያሳይ ነው፤ ይኸውም እግዚአብሔር እንደሚወደን፣ ከእኛ ጋር እንደሚኖር ወዘተ (ሮሜ 5÷13)። እውነት የዐላፊ ጊዜ እውነታንም ማዕከል ያደረገ ነው። ኢየሱስ እኛን ለማዳን የሚተውና ሞትን ድል አድርጎ የተነሣው ባለፉት ዓመታት ስለሆነ (ሮሜ 10÷9፣ 1ቆሮ 15÷1-11)። እምነት የሚጨውንም ጊዜ እውነት ማዕከል ያደረገ ነው። ይኸውም በሕይወት ዘመናችን እውን ያልሆኑ ነገሮች፣ ነገር ግን እግዚአብሔር ይፈጽምልናል የምንላቸው ቃል ኪዳኖች (ተስፋዎች) ሁሉ መጨረሻ ጊዜ የሚያመለክቱ ናቸው (ዕብ 11÷6)። ከብሉይ ኪዳን ቅዱሳንም የምንማረው ይህን ባሕርይ ነው (ሮሜ 6÷8፣ 2ጢሞ 1÷12)። ይህ የሚያሳየን እምነት መጨረሻንም ጊዜ የሚያመለክት እንደ ሆነ ነው (1ተሰ 4÷14)።

እምነት እግዚአብሔር የሰጠንን ተስፋ እውን ያደርገዋል (ይፈጽመዋል) ብለን የምንታመንበት መሠረት እንጂ፣ አንድ ነገር የእኛ እንዲሆን የምናስገድድበት (የምናዘበት) መሣሪያ አይደለም። እምነት እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን መግባት (Providence) ዛሬም ሆነ ወደ ፊት የምናረጋግጥበት ምልዕቅ ነው።

የአዎንታዊ ዐዋጅ ግምገማ

የእንቅስቃሴው መምህራን፣ አዎንታዊ ዐዋጅን አስመልክቶ አበክረው ከሚጠቅሷቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምንባባት መኻል ሮሜ 10÷10 ቀዳሚውን ስፍራ የሚይዝ ይመስለኛል፤ “ሰው በልቡ አምኖ ይጸድቃልና፤ በአፉም መስክሮ ይድናልና”። የእንቅስቃሴው መሪዎች ከዚህ ጥቅስ በመነሣት የተፈለገን ነገር ማግኘት የሚቻልበትን “ቀመር” ቀምረዋል፤ “ሕግ” ደንግገዋል። ነገር ግን የክፍሉ ዐውድ ይህን በጭራሽ የሚደግፍ አይደለም። በመጀመሪያው መቶ ክፍለ ዘመን፣ የሮማውያን ቁሳሮች አምላክ ነን የሚል አቋም ነበራቸው። ግዛተ ዐፄአቸውንም አምላክ ገዝ (ቴዎክራቲክ) ብለው ይጠሩ ነበር። ቁሳር ጌታ ነው ማለትም የሮማውነት ዐይነተኛ ምልክት ነበር። ክርስቲያኖች ግን ቁሳር በፍጹም ጌታ አይደለም፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው በሚለው አቋማቸው ጸኑ። በዚህ ምክንያት ለአናብስትና ለአናምርት ይሰጡ እንደ ነበር፣ በግንድ ላይ ታስረው በእሳት ይቃጠሉ እንደ ነበር ታሪክ ያስተምረናል። በዚያን ዘመን ኢየሱስ ጌታ ነው ብሎ በአፍ መመስከር፣ የሕይወት ዋጋ የሚያስከፍል ትልቅ ወንጀል ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ፣ “ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ በአፍህ ብትመስክር...ትድናለህ” ብሎ ሲናገር፣ ይህን ታሳቢ ባደረገ መልክ ነው። ስለዚህ ሰው የኢየሱስን ጌትነት በልቡ አምኖ፣ “ቁሳር ጌታ ነው” ብሎ በአፉ ሊመስክር አይችልም። ምክንያቱም አምላካችን እግዚአብሔር፣ “ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይኑሩህ” ብሏልና።

ዕብራውያን ደግሞ የብሉይ ኪዳንን ሕግ በመፈጸም ጽድቅ እንደሚገኝ ያምናሉ፤ በአፋቸውም ይመስክራሉ፤ ነገር ግን ዕብራውያኑ ይህን በማድረጋቸው ትክክል አይደሉም (ሮሜ 9÷30፣ 10÷3)። ማመንና መመስከር ብቻውን ለውጥ አያመጣም። ከዐውዱ እንደምንመለከተው ጳውሎስ እመኑ፤ በአፋችሁም መስክሩ የሚለው፣ “ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ፤ እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው” ነው። ይህን ታሪካዊ ንግግር በማዛባት የሰዎች ንግግር አዎንታዊም ሆነ አሉታዊ ውጤት አለው የሚለው የእንቅስቃሴው ትምህርት በዚህ ጥቅስ ላይ መደገፍ በፍጹም አይችልም። ሌላው፣ “ኢየሱስ ጌታ እንደ ሆነ፤ እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው” እኛ ብናምን ወይም ባናምን፣ በአፋችን ብንመስክር ወይም ባንመስክር፣ እውነታውን እውነት ከመሆን የሚቀንሰው (የሚከለክለው) አንዳችም ምክንያት የለም። ስለዚህ ኬኔት ሐጌንም ሆኑ ቢጤዎቻቸው፣ “አንድ ሰው ድኛለሁ ብሎ ካላወጀ በስተቀር፣ ድነት አያገኝም”²⁸ እንዲሁም ሰው የተናገረውን ማናቸውም ነገሮች ያገኛል የሚለው ትምህርታቸው፣ በቃለ እግዚአብሔር የተደገፈ አይደለም።

²⁸ Hagin, *Understanding Our Confession* 78 4።

ከላይ እንደ ተመለከትነው፣ የምናገኛቸው ክፉም ሆኑ መልካም ነገሮች ሁሉ፣ በእምነት ተሞልተን በቃላት በምንገልጸው ነገር ይወሰናሉ” ለሚለው ትምህርት የእንቅስቃሴው መምህራን የሚጠቅሱት ሌላው ጥቅስ ማቴዎስ 9፥29፣ “እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዐይኖቻቸውን ዳሰሰ” የሚለውን ነው። ነገር ግን ኢየሱስ እነዚህ ሰዎች ወደ እርሱ ሲመጡ፣ ፈውስ ገንዘባቸው እንደ ሆነ እንዲያምኑ፣ ተፈውሻለሁ ብለው እንዲያውጁ” ሲያበረታታቸው ወይም “እኔ የምፈውሳችሁ እምነት ሲኖራችሁ ብቻ ነው” ሲላቸው አንመለከትም። ይልቁንም፣ ይህን ማድረግ እንድችል ታምናላችሁን?” (ቍ 28) ብሎ ሲጠይቃቸው እንጂ፣ ይህ የሚያሳየን ዐይነ ስውሮቹ፣ የተፈወሱት በእምነታቸው ሳይሆን፣ በኢየሱስ ፈዋሽነትና ደግነት ነው። ኢየሱስ ሊፈውሳቸው እንደሚችል ማመናቸውን ተጠየቁ እንጂ፣ “ፈውስ የእኛ ነው” ብለው እንዲያውጁ አልተጠየቁም። ፈውስን ከኢየሱስ ለመቀበል እምነት አስፈላጊ ነው፤ ነገር ግን ለፈውስ ብቸኛው ምክንያት አይደለም።

የእምነት እንቅስቃሴ መምህራን አሉታዊ ዐዋጅ የሚሉትን አስተምህሮ በቃለ እግዚአብሔር ላይ ለማስደገፍ የሚጠቀሙባቸው ጥቅሶች፣ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ያለውን ኃይል ለመግለጽ፣ የሚጠቀሙባቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ነው። ነገር ግን እግዚአብሔር ቃል ኃይለኛ የሆነበት ምክንያት የእግዚአብሔር ስለሆነ (እግዚአብሔር ስለተናገረው) እንዲሁም እውነት ስለሆነ እንጂ (ሮሜ 4፥16-21)፣ ቃላት በራሳቸው ኃይል ስላላቸው አይደለም። ዘማሪው፣ “እርሱ ተናግሮአልና ሆኑም፤ እርሱ አዘዘ፤ ጸኑም” (መዝ 33፥9) ያለበት ምክንያት፣ “ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን እንዲፈራው፤ በዓለም የሚኖሩም ሁሉ ከእርሱ የተነሣ እንዲደነግጡ” (ቍ 10-11) ነው። እንግዲህ ፍሬ ነገሩ እዚህ ላይ ነው።— እግዚአብሔር ያለው ወይም የተናገረው ለዘላለም ጽንቶ ይኖራል፤ ሰዎች ያሉት ግን (በነሲብና በግምት) ሊፈጸምም ላይፈጸምም ይችላል። ዘማሪው፣ “ሰብአውያን የሚናገሩት ቃል እውን እንዲሆን፣ በእምነት ተሞልተው ይናገሩ” የሚል ምክር አይመክርም። ይልቁንም ዘማሪው እስራኤል አምላካ የሆነውን እግዚአብሔርን እንድትፈራ፣ ምሕረቱንም ተስፋ እንድታደርግና ርዳታውንም እንድትሻ ይመክራል (ቍ 16-22)።

የቃለ እግዚአብሔርን ሥልጣን ኃይል በማተማ ከሚታወቁ ክፍሎች መኻል ኢሳይያስ 55፥11 አንዱ ነው፣ “ከአፌ የሚወጣ ቃል እንዲሁ ይሆናል፤ የምሻውን ያደርጋል፤ የላክሁትንም ይፈጽማል እንጂ ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም”። እግዚአብሔር እንዲህ ያለበት ምክንያት እስራኤል የተሐድሶ ዘመኗ የእግዚአብሔርን ምሕረት ለማግኘት ፊቷን ወደ አምላካ እንድትመልስ ለመግለጽ ነው (ቍ 6-13)። ይህ የሚሆንበት ምክንያት፣ እግዚአብሔር ፍጹም ስለሆነ፣ መንገዱ ከሰብአውያን መንገድ ሰማይ ከምድር እንደሚርቅ የራቀ ስለሆነ፣ እርሱ የሚለው ሁሉ እውነት እንደ ሆነ እርግጠኞች ነን (ቍ 8-9)።

መጽሐፈ ምሳሌ ቃላት መንፈሳዊ ኃይል አላቸው የሚል ትምህርት አያስተምርም። እንዲያውም በርካታ የመጽሐፈ ምሳሌ ክፍሎች፣ የሰብአውያን ቃላት በራሳቸው ኃይል እንደ ሌላቸው ያስተምራሉ (እባክዎን እነዚህን ክፍሎች በጥሙና ያንብቧቸው ምሳሌ 14፥23፣ 17፥10፣ 26፥23:26፣ 29፥19)።

የእንቅስቃሴው መምህራን፣ የምንናገራቸው ማናቸውም ነገሮች የሕይወትም ሆነ የሞት ኃይል አላቸው፣ ለሚለው ትምህርታቸው የሚጠቅሱት ሌላው ጥቅስ፣ “በአፍህ ቃል ተጠመድህ፤ በአፍህ ቃል ተያዝህ” (ምሳ 6፥2) የሚለውን ነው። ነገር ግን ክፍሉ የሚያወራው፣ ለጎረቤቶቹ ዋስ ሆኖ፣ በዋሱ መሠረት ስለተያዘ ሰው ነው፣ “ልጄ ሆይ ለጎረቤትህ ዋስ ብትሆን፣ ስለሌላ ሰው እጅህን አጋና ብትመታ፣ በአፍህ ቃል ተጠመድህ፤ በአፍህ ቃል ተያዝህ” (ምሳ 6፥1-2)። ቃላት የሕይወትና የሞት ኃይል አላቸው ለሚለው ትምህርት የሚጠቀስ ሌላው ጥቅስ፣ “ሞትና ሕይወት በምላስ እጅ ናቸው፤ የሚወድዱአትም ፍሬዎን ይበላሉ” (ምሳሌ 18፥21) የሚለው ክፍል ነው። ቃላት የሕይወትና የሞት ኃይል አላቸው የተባለው፣ ቃላት የእምነትን ኃይል ስለሚያስተላልፉ ሳይሆን፣ የምንናገራቸው ንግግሮች ጥሩም ሆነ መጥፎ ውጤት ሊያስከትሉ ስለሚችሉ ነው። በዚህ ዐውድ የሰነፍ ንግግር ጠብን ስለሚጭር በዚህም የሰዎችን ሕይወት ስለሚቀጥፍ ነው (ቍ 6-7)። ጎራጌ ዘመዶቻችን፣ “በለፈለፉ በአፍ ይጠፉ” እንደሚሉት መሆኑ ነው።

ለአዎንታዊ ዐዋጅ የሚጠቀሰው ሌላው ጥቅስ ማቴዎስ 12፥36-37 ነው። በክፍሉ ኢየሱስ ፈሪሳውያን በንገላልነት የሚናገሩትን ከንቱ ንግግር ሲነቅፍ ይታያል። የእንቅስቃሴው መሪዎች ከዚህ ጥቅስ በመነሣት አሉታዊ ዐዋጅ የሚያስከትለውን ጥፋት የሚገልጽ ቀመር ቀምረዋል፤ ይኸውም፣ “ለምትመኘው ነገር ጠንቃቃ ሁን፤ ምክንያቱም የተመኘውን ነገር ድንገት ከተናገርኸው

ታገኘዋልህና። ነገር ግን በዚህ ክፍል ኢየሱስ ለማስተማር የፈለገው ነገር ፍጹም ከዚህ የተለየ ነው። ይኸውም ኢየሱስ ሲያወግዘው የነበረው ንግግር ፈሪሳውያን መንፈስ ቅዱስን (እግዚአብሔርን) የመሳደባቸውን ጉዳይ ነው (ቍ 31-32)። መንፈስ ቅዱስንም የመሳደባቸው ውጤት፣ በራሱ በእግዚአብሔር እንደሚፈረድባቸው ወይም እንደሚቀጡ እንጂ፣ አሉታዊ ነገር በመናገራቸው ምክንያት ብቻ፣ የተናገሩት ንግግር በራሱ አሉታዊ ውጤት ያመጣባቸዋል ማለት አይደለም። ለምንናገራቸው አዎንታዊም ሆኑ አሉታዊ ንግግሮች ተጠያቂዎች መሆናቸውን እሙን ነው፤ የምንጠየቀውም የተናገርነውን ነገር የምናምንና የተናገርነውም ነገር እውን እንዲሆን ጠንክረን የምንሠራ ከሆነ ብቻ ነው።

እንደ እንቅስቃሴው መምህራን ትምህርት ከሆነ፣ “ጎስቋላና ምስኪንም ድኻም ዕውርም የተራቁትህም መሆንህን ስለማታውቅ” (ራእይ 3፥17) የሚለው የጌታ ንግግር የሰይጣን ውሸት ነው ማለት ነው? በፍጹም አይደለም። የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያንም፣ “ሀብታም ነኝና ባለጠጋ ሆኜአለሁ፤ አንድም ስንኳ አያስፈልገኝም የምትል” ነበረች፤ ነገር ግን ይህን ማለቷ ያለችውን እንድትሆን አላደረጋትም። እንዲያውም እውነቱ ከተናገረችው ነገር ተቃራኒ ሆኖ ስለተገኘ ነው ራሱ ጌታ ጎስቋላ ነሽ፣ ምስኪን ነሽ፣ ድኻ ነሽ፣ ዕውር ነሽ እንዲሁም የተራቁትሽ ነሽ የሚላት።

የጸሎት ግምገማ

እግዚአብሔር የሰጠንን ነገር ስጠን ብሎ መጸለይ እንደማያስፈልግ፣ እንደ እንቅስቃሴው መምህራን ሁሉ እኛም እናምናለን። እግዚአብሔር ኅጢአታችንን እንዲዋጀን ልጁን ልኮልን ሳለ እንደ ገና ላክልን ብለን መጸለይ አያስፈልገንም፤ እንዲህ ዐይነቱ ጸሎት ስሕተት ነው (ሮሜ 9፥15-18፣ ያዕ 4፥6-10)። የእንቅስቃሴው መምህራን፣ በዮሐንስ 14፥3-14 እንዲሁም 15፥7 “ጠይቁ” የሚለው ቃል፣ “ፈልጉ” የሚል ትርጉም አለው ማለታቸው ስሕተት ነው። በአማርኛቸው ሆነ ተአማኒነት ባላቸው የእንግሊዝኛ ቅጆች ላይ “ኤቱም” የሚለው የግሪክ ቃል የተተረጎመው፣ “ፈልጉ” ተብሎ ሳይሆን፣ “ጠይቁ” ተብሎ ነው። ቃሉ የሚገኝበትን ሌላ ዐውድ ስንመለከት፣ እውነቱ ይኸው ሆኖ ነው የምናገኘው (ሉቃስ 23፥23፣ 23፥52፣ 7፥7-11)። ሽረ ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ፣ እግዚአብሔር ቃሉን እንዲያከብር “እዘዙት” ይላልን? በርግጥስ ይህ ዐይነቱ አስተሳሰብ ከልዑል አምላክ ለምኖ ማግኘት ከሚፈልግ የሰው ልጅ የሚጠበቅ መንፈስ/አተያይ ነውን?

እንደ እንቅስቃሴው አስተምህሮ፣ “ፈቃድህ ቢሆን” ብሎ መጸለይ ስሕተት ነው። ይህ ትምህርት ጉልህ የሆኑ ሀሉት መሠረታዊያን ችግሮች አሉበት። አንደኛው ቃለ እግዚአብሔር፣ “ፈቃድህ ቢሆን” ብለን መጸለይ እንዳለብን ያበረታታል። ጌታ ስለ ጸሎት ባስተማረው ስፍራ (ማቴ 6፥10)፣ “ፈቃድህ ይሁን” ብለን መጸለይ እንደሚገባን ገልጾልናል። ጌታ ራሱ በዚህ መልክ ይጸልይ እንደ ነበር መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል (ማቴ 6፥39)። ያዕቆብም፣ “ብንኖር ጌታም ቢፈቅድ በሉ” ሲል ያመክረናል (ያዕ 4፥15)። ሐዋርያው ዮሐንስም፣ “በእርሱ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ እንደ ፈቃዱ አንዳች ብንለምን ይሰማናል” (1ዮሐ 5፥14) ይላል። የሐዋርያው ጳውሎስም ጸሎት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማዕከል ያደረገ ነበር (ለምሳሌ ሮሜ 1 ይመለከቷል)። ሁለተኛው ቃለ እግዚአብሔር ከበሽታችን ሁሉ እንደምንድን ወይም የገንዘብ ችግር ሲያልፍ እንኳ እንደማይነካን ያስተምረናልን? በማርቆስ 11፥24 ኢየሱስ፣ “የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ፤ ይሆንላችሁማል” ሲል፣ እምነት የምናምነውንና የምናናገራቸውን ማናቸውንም ነገሮች እውን የሚያደርግ ኅይል ነው ማለቱ ነው? በፍጹም አይደለም። በክፍሉ ትምህርት መሠረት ነገሮችን እውን የሚያደርገው፣ ራሱ እግዚአብሔር እንጂ እኛ አይደለንም።

ቃለ እግዚአብሔር፣ “በእኔ ብትኖሩ፣ ቃሎቼም ብእናንተ ቢኖሩ፣ የምትወዱትን ሁሉ ለምኑ ይሆንላችሁማል” (ዮሐንስ 15፥7) ይለናል። “የምንወደው ነገር ሁሉ” ሊሆንልን የሚችለው፣ እኛ በጌታ ስንኖርና ቃሎቼም በእኛ ሲኖሩ ነው፤ ይኸውም፡—

1. ክፉ ባልሆነ ልብ (ምኞት) ጸሎታችንን ማቅረብ (ያዕ 4፥3)፣
2. ከሰዎች ጋር ያልንን ግንኙነት ማስተካከል፣ (1ጴጥሮስ 3፥7)፣
3. እንደ ፈቃዱ መጸለይ (1ዮሐ 5፥14)።

ይህን አሟልተን፤ “የምንወደውን ነገር ሁሉ” እንዲሰጠን መጸለይ እንችላለን፤ ነገር ግን የሚሆንልን፤ ልዑል እግዚአብሔር፤ “ይረባቸዋል ስለዚህም ይሁንላቸው” ብሎ የሚፈቅድልን ነገር ብቻ ነው፤ ያውም በራሱ የጊዜ ሰሌዳ መሠረት። ምክንያቱም የሚያስፈልገንን ነገርም ሆነ፤ መቼ በትክክል እንደሚጠቅመን እርሱ ያውቃልና። እኛ እግዚአብሔርን ልናስገድደው የምንችል ትናንሽ አማልክት ሳንሆን፤ በሚያስፈልገን ነገር ሁሉ ብእርሱ ላይ የምንደገፍ፤ ጸሎታችን ያልተሰማ በመሰለን ጊዜ እንኳ በእርሱ የምንታመን የእግዚአብሔር የጸጋ ልጆቹ ነን።

ማጠቃለያ

የእምነት እንቅስቃሴ መምህራን እምነት፤ አዎንታዊ ዐዋጅና ጸሎትን በተመለከተ ያላቸው ትምህርት፤ በግማሽ እውነት ላይ መሠረት ያደረገ ነው። ነገር ግን ተዳባልቆ የቀረበው ገሚሱ ውሸት፤ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያለመሆኑ ብቻ ሳይሆን ሳይሆን፤ እጅግ ሲበዛ ገዳይ እንዲሁም የማታ ማታ ብዙዎችን መና ያስቀረ ትምህርት ነው። በእግዚአብሔር የምንታመን ከሆነ፤ እግዚአብሔር አስደናቂ ነገር እንደሚያደርግ እሙን ነው፤ ነገር ግን እኛ በእርሱ በመታመናችን እግዚአብሔር ተገዶ ተኳምራትን ያደርጋል የሚለው ትምህርት ስሕተት ከመሆኑም ባሻገር ነውረኛ አስተሳሰብ ነው።

አዎንታዊ በሆነ ሁኔታ ማሰብም ሆነ መናገር አግባብነት ያለው ጉዳይ ነው። ነገር ግን አዎንታዊ ዐዋጅ፤ አዎንታዊ ውጤት፤ አሉታዊ ዐዋጅ ደግሞ አሉታዊ ውጤት ሊያስከትል የሚችል ዘላለማዊ የሆነ መንፈሳዊ ሕግ አለ ማለት ደግሞ ስሕተት ነው።

እግዚአብሔር እንዲባርከን በሙሉ ልብ መጸለይ አለብን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር የምንጠይቀውን ነገር እንዲያደርግልን “ማዘዝ” አንችልም፤ ልናደርገውም አይገባም። ይህ ዐይነቱ ጸሎት ትሑት ሆነን፤ በአምላካችን በእግዚአብሔር ጸጋ ላይ ተደግፈን ጸሎታችንን እንዳናቀርብ ይከለክለናል። ምን ያህል ሰዎች በእምነት እንቅስቃሴ መምህራን የጸሎት ቀመር፤ “ያዘዙት ትእዛዝ” አልሞላ ብሎ፤ እግዚአብሔርን ተቀይመውት ይሆን?

በርካታ ሰዎች፤ “በእምነት ነው ትንቢት የተናገርነው፤ መገለጥ ያወረድነው” ሲሉ ይሰማል። እግዚአብሔር የሚናገሩትን ነገር ስለሰጣቸው ወይም መገለጥ ስላላቸው ሳይሆን፤ “አመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ” (2ቆሮ 4÷13) ይሉናል (ልብ ይበሉ ይህ ክፍል፤ “አመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ” የሚለው፤ የክርስቶስን ጌትነትና ትንሣኤ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን የምሥራች በመናገራችንም፤ ከፍተኛ ችግር እንዲሁም ስደት ደርሶብናል እያለ ነው)። ይህ፤ “አመንሁ ስለዚህም ተናገርሁ” የሚለው ቀመር የስንቶችን ትዳር እንዳፈረሰ፤ ስንቶችን ከሠራ እንዳፈናቀለ፤ አያሌ ሰዎች ጥሪታቸውን ሜዳ ላይ እንዲበትኑ እንዳደረገ እንዲያው በአጠቃላይ ትውልድን እንዳወደመ ቢያንስ በቤተ ክርስቲያን የኖርን ሰዎች፤ በውል የምናውቀው ጉዳይ ነው። የችግሩ ሰለባ የሆኑም ወገኖች፤ “ጌታ እንዲህ ተናግሮኝ በቀኑ መጨረሻ እኛን አጨብጭቤ ባዶዬን ቀረሁ” በማለት በጌታ ላይ ልባቸው እጅግ ሲከብድ እንዲያውም አንዳንዶች ክርስትናን ላይመለሱበት ትተው ሲሄዱ ተመልክተናል።

ወገኖቹ ማንኛውም ትምህርት የራሱ ሆነ አሉታዊም ሆነ አዎንታዊ ውጤት አለው። ይህ እኩይ ትምህርት በኢትዮጵያ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያመጣው ጥፋት፤ እንዲህ በቀላሉ ተነግሮ ተዘክሮ የሚያልቅ አይደለም። ምናልባትም አስተምህሮ ያመጣው ውድመት ብቻ፤ የዶክትሬት ድግሪ ማሟያ ጥናት የሚወጣው ድርሳን ይመስለኛል። ውድ ወገኖቹ ሰው አንድ ጊዜ ይሳሳታል፤ ምናልባትም ለተወሰነ ዓመት በስሕተቱ ውስጥ ሊቆይ ይችላል። ነገር ግን ዝንተ ዓለማችንን ልቡናችን እያወቀ በስሕተት ውስጥ ልንኖር አይገባም። ይልቁንም መጽሐፍ ቅዱስ፤ “መታዘዛችሁ በተፈጸመ ጊዜ፤ አለመታዘዝን ሁሉ ለመቅጣት ተዘጋጅተናል” (2ቆሮ 10÷6) እንደሚለው፤ የትምህርቱን ማንነት በማጋለጥ መሠረተ እምነታችንን መጠበቅ ብቻ ሳይሆን፤ የትምህርቱን እኩይነት በማጋለጥ ክርስቲያኑን ማሳበረሰብ ልንታደግ ይገባል። እግዚአብሔር አምላካችን በደሙ የዋጁትን ቤተ ክርስቲያን በኪነ ጥበቡ ይጠብቅ። እኛም የድርሻችንን ኅላፊነት መወጣት እንድንችል ጥበቡንና ኅይሉን ይስጠት። እግዚአብሔር ይባርካችሁ።